

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Vi havde sparet nogle ting, hvis man havde hørt, hvad jeg sagde før, for det hundeslagsmål – det er selvfølgelig også lidt til fru Birthe Rønn Hornbech – jeg nævnte, var et i finanslovsforhandlingen. Det sagde jeg faktisk også udtrykkeligt.

Det var ikke et hundeslagsmål i forbindelse med kirkedebatten, men jeg sagde, at vi ikke skulle overlade den til det hundeslagsmål i finanslovsforhandlingerne, for der får den ikke den plads, den skal have.

Men jeg er meget godt tilfreds med det, der bliver sagt her i debatten; det kan godt være, at kirkeministeren ikke er klar over det, men den har kørt i 10 år. Den breder sig, den har godt fat, den har været ude i distriktsforeninger, lokalsteder, sogne, og der hvor alle blomsterne blomstrer, og den har den vidunderlighed ved sig, at jo længere tid den løber, jo mere klart bliver det, at kirken både kan og vil selv.

Det synes jeg er en glimrende konklusion, og jeg håber da, at det også er det, ministeren mener med det, at det ikke er den kønne buket, der nødvendigvis måtte passe hende, men den kønne buket, der passer det kirkelige landskab, hvor debatten har været. Bare vi er sikre på det, så har jeg ingen indvendinger.

Men der er ikke blevet sagt noget i dag, som giver mig anledning til bekymring over, om ministeren vil køre noget hen over det kirkelige landskab, fordi det måske ikke var en buket, der passede ind i hendes smag, men jeg kan så gå ud fra, at det heller ikke er det, der bliver spurgt efter.

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Nu er det jo sådan, at vi har en fantastisk rummelig folkekirke, og det er netop det, der har gjort den langtidsholdbar, at der er plads til alle de mange variationer, der er af den evangelisk-lutherske opfattelse af kristendommen. Sådan skulle det meget gerne fortsætte.

Jeg kan kun sige for mit eget vedkommende, at jeg har lyttet intenst hele tiden til, hvad man mener i folkekirken. Det var også derfor, at vi kunne få vedtaget en af de største reformer af menighedsrådsarbejdet, siden menighedsrådene blev til, det var netop ved at sende det ud bredt til høring hos alle menighedsråd. Der kom jo 300-400 høringssvar, og det var netop det, der var fællesnævneren for disse mange høringssvar, som blev til den reform af menighedsråds-

arbejdet, som et bredt, bredt flertal, faktisk hele Folketinget på nær SF og Enhedslisten, kunne støtte og slutte op om.

Det mener jeg er et strålende eksempel på, hvor vigtigt det er at lytte, og hvordan der bliver lyttet til folkekirkens mange, mange forskellige røster.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Ja, jeg håber minsandten, at den her debat kommer til at gå sømmeligere for sig end den forrige, for da vi havde den store debat ude i menighedsrådene, var det næsten dem alle sammen, der sagde nej. Så er det rigtigt, at man tog den tilbage igen og pillede noget ud af den, og i anden omgang sendte man den kun til vennerne. Det var da ikke ude til den store debat i anden omgang. Det var Landsforeningen, som ministeren på det tidspunkt havde styr på – det har man ikke mere – og det kørte derefter.

Kl. 13.50

Jeg håber da, at processen bliver bred denne gang, for den brede del af menighedsdebatten var en klar afvisning. Hvis man talte op, hvad der var på nejsiden i forhold til jasiden, så var det demonstrativt tungt på nejsiden. Så kunne ministeren ikke få andet igennem end nogle, synes jeg, dårlige ting, altså i virkeligheden vild centralisme, og det var jeg den, der så. Men det passer ministeren godt; hun har det fint med det. Det ved jeg. Hun kalder det decentralisering, når man lægger opgaver ud til folk, som man derefter trækker ind og sørger for, at det bliver hos hende, det foregår. Jeg håber altså, at den her debat, der kører i øjeblikket, bliver kønere end den, der landede i den for menighedsrådene meget belastende lovgivning, der blev lavet.

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Jeg troede næsten ikke, at jeg hørte rigtigt. Jeg tænkte, at fru Margrete Auken havde husket på et andet lovforslag eller en anden debat, men så gik det op for mig, at fru Margrete Auken ikke huskede galt, men åbenbart læser forkert. Derfor vil jeg bede fru Margrete Auken om at finde det bilag frem, som er blevet produceret i Kirkeministeriet, hvor alle høringssvarene bliver gennemgået, og hvor der helt klart står, hvad der blev svaret til de forskellige punkter i den reform af menighedsrådsarbejdet. Så vil fru Margrete Auken nemlig kunne se, at det faktisk ikke